

ז א מיי פכיו מהל' שנה
הלקי י סמג לאלון סה
נוש"ע פ"א ש"ג סעף
ל"ח:

רבינו הנגאל

עליה משום רה"ר ופריך
רב פפא לא אהדרו ליה
ירושלים אלא לאחר
שפוצרו בה פצרות ותר
מעשה שהיא רה"ר. וכן
שערי גינה לא יעמוד
בכרמליית הפתח ברה"ח
או ברה"ח ופתח
בכרמליית דברי ר' מאיר.
אמרו לו מעשה בהקום של
פטמין כו' ת"ד פתחי
גינה בזמן שיש לה
שער מבפנים מ"ל האי
מנוול היכי דמי אי דלית
ביה ד' מקום פטור הוא.
אי דאית ביה ד' ביהא נמוד
רבנן למעלה מעשרה
למחר פותח ונועל בו
ומחזירו לאיסקופה הא
קא מטלטל מבכרמליית
לרה"ח ופריך אביי
לעולם דלית ביה ד' ויש
בה לחוק ולהשלימו לר'
הוא סבר חוקקין
להשלים ורבנן סברי אין
חוקקין להשלים ובמקום
פטור הוא אמר רב כי
בר אביי ש"מ מהא מנתי
תלת כו' גמולתו נגר
שיש בראשו גמולתו
רבי אליעזר אומר ורבי
יוסי מפרש בגמ' הניטל
באיגודו ורבי
באיגודו אם קשור בדלתו
בדבר שיכול להחזירו
דברי הכל מותר כי פליגי

ליקוטי רש"י

[שיך לעמוד א']

וכן הביטא. מצינו
שמתקדים בחלוקה ומוציא
אחת על גבי שמים וכדפי'
לכ: [ג.]. טובב כהדק.
טעם דלית ביהו קשה
למפקן מן ידיו עד מן
תקא קוים ללחא מוילו
כמו האקוס המספקין
צמיר [ומכאן ה' ד].
ירושלמי. רשות הרבים
שלה מכוון משער לשער
ומפולס ויש סה דריסמ
שסס ריטוב וחסה שס
עשרה אמה אילמלא
שמועין לדמויה בכל
לילה מימינ' עליה בשפת
משום רשות הרבים אצל
נעלה לדמות משהו לא
כחור של רפיס ומעדינ'
אח כולה וכל זמן שלא
עירבו הוא כרמליית ולא
מימינ' עליה ורבי נמי
אמרין פתח תמרה (ק)
קא. ירושלמי כרמליית
היא [לפ"ל ג].

[ע"כ שיך לעמוד א']

חוקקין אהשלים. דבר
שאין בו שיעור ויש סס
ורבנן דחוקקין
ולשלים ולכשור אמרין
כחלון דחוקקין לוי ושבח
א"ר. מקום שאין בו
ארכובה ע"א ארכובה.
עומד בין רשות הרבים
לרשות היחיד הולך וליפס'
מקום שחב ללו רשות
גאפיה נפשיה הוא ונעיל
להסא ולהסא ויחיינו מקום
פטור [לפ"ל ט.]. רותב
ועומד בין רה"ח לרה"ר
יש לנו היכי כגון גינה
מן הארץ ג' ואלו היה
רותב ד' היה נקרא רשות
למענו והוא כרמליית
ואסור ללחן וללחן אצל
עבדיו נקרא מקום פטור
ומותר ללחן וללחן ללחן

מביא מפתח ומניח באיסקופה. פירש צקונטרס דמנחא מדקדק
דהדר ציה ר' מאיר משערי גינה ולא גזר לעמוד ברשות
הרבים שלא יעלטל כרמליית דהא איסקופה כרמליית היא כדאמרין
לקמן ואין נראה לר"י דמכאן אין להוכיח דלכא לאוקמא למחר פותח
ונועל כגון שעומד על האיסקופה וכן
נריך לפרש דאי ברשות הרבים קאי
מאי וכן למשמע דומיא דההוא
דשערי גינה" ונראה לר"י כמו שהגיה
צקונטרס צפירושו דמסיפא גוכח
דהדר זה רצי מאיר משערי גינה
דקמתי למעלה מני' מניחו צננעול
ולתמר פותח דקין דכי קאי נמי על
האיסקופה הוה ליה מכרמליית לרשות
היחיד דע"כ איסקופה כרמליית היא
דאי מקום פטור אמאי נריך להניח
המפתח צננעול ימיו צאיסקופה:
מדקאמר וכן הנויות מב"ל
דבאיסקופ' כרמליית.

דוכן משמע דומיא דשערי גינה ואי
הוה איסקופת רשות היחיד אס כן
היה מטלטל מרשות היחיד לכרמליית
וכן אס הימה רה"ר היה מטלטל
מרשות הרבים לכרמליית ולא היו
דומיא דשערי גינה לאסרי צני האי
גוונא: **אין** חוקקין. והוה מקום פטור
הוא דקאמר ומניחו צאיסקופה הוא
האן ברשות הרבים אלא דקמנחא
לא מייננר צקרקע משום היכי לא
נקיט לה: **רבי יוסי** אומר איסור
נהגו בו והתירו להם. ואס אמר
והא אמרין צנדרים צפרק ואלו
נדרים (ק"ד פה). וצפרק מקום שנהגו
ואחרים נהגו צהס איסור אי אחס
רשאי להמירן צפנייה ויש לומר
דהיינו כשיועדים שמוחר ומחמירין
על עמנן שלא ירגילו צני אס להקל
ויצאו להמיר איסור אצל אס מחמירין
מחמת טעות מותר להמיר צפנייה':
כי פליגי בשאין ניט' באיגודו.
ר"י מפרש דדוקא הכה שרי
משום דבראשו גלוסקמא אצל צאין
בראשו גלוסקמא מודה דאסור אפי'
קשור גדלת וצמירא ליה' כרצנ'
לרצי יהודה צנגר הנגדר אי נמי
צמירא (ה) ליה כר' יהודה דשרי צנגר
והסא איירי צקשור צעיצר' דרשא
דמודה רצי יהודה צשאניו ניטל
צאיגודו דמנוכה צסמון ומשום הכי
צעי צמתיתין שיהא בראשו
גלוסקמא

אמר רבי אליעזר מעשה בכנסת¹² שבמבריא שהיו נוהגין בו היתר עד
שבא רבן גמליאל והזקנים ואסרו להן ר' יוסי אומר איסור נהגו בו ובא
רבן גמליאל והזקנים והתירו להן: **גמ'** בניטל באגודו כ"ע לא פליגי' כי פליגי
ויש בו דחוק. בתוך הדלת אצל ראש המנועול צעזעו של דלת ולהסלים ראש¹³ המנועול לצרצעה:
מקום: אין חוקקין. הלכך מקום פטור צעלמא הוא: הדר ביה רבי מאיר משערי גינה.
וליעול מפתח מאיסקופת כרמליית ולהולכו דרך אירא למנועול שלמטה מעשרה ולא גזר שמה יציאנו
אלנו לרשות הרבים ושי"מ מדרבנן. דאמרי אס יש (ה) צרצעה על צרצעה אסור ליעול מפתח
מאיסקופה ולנועול צננעול שהוא מקום פטור וליטלו משס ולהניחו צחלון שהוא רשות היחיד
לחלון שהוא רשות היחיד על ידי הגחת מקום פטור: איתא ד"רב דימי. דלמר וצלנד שלא יתליפו' נגר.
שמוצין אותו צחור צצאיסקופה לנעול הדלת: שיש בראשו גמולתו. שרששו עצה ורואי לצנכא לכחוש
ולשחוק צו פלפלין ואפילו הכי דתורת כלי עליו ר"ח אסור אלא אס כן קשור ותלוי גדלת כדמפרש צנמרא:
ורבי יוסי מתיר. דמותר כלי עליו משום גלוסקמא ולא מיחו צכונה: **גמ'** בניטל באגודו.
כשהוא קשור ותלוי צנכל של קיימא ורואי לטלטלו על ידי אותו חבל ואינו נפסק צידים:
בו"י ע"מא א"א פליגי. דשרי דכין דקשור ותלוי יפה מוכחא מלמא דלנועול קאי ולא מיחו צכונה:
כשאין

דלג ליתנו דקא מעיל מרשות הרבים לרשות היחיד ואפי' למישי ואלהה צשבת [לפ"ל ט.]. דרבנן היא דלילו
היונה ליכא צעדינ' עקריה מרשות זו והנה לרשות זו והסא עקריה מנה"י גמורה והנהה למקום פטור ועקריה
ממקום פטור והנהה לרה"ר גמורה [לפ"ל טז.].

אלא אם כן עשו וכו'. אסיפא קאי דהשחא כי קאי צגינה קאי
צרשות היחיד ועולה עד לרקיע¹⁷: שערי גינה. סתם מנועוליהן צגיזין
עשרה ורמזין צרצעה ורשות היחיד הן: בית שער. בית קטן ופתח
הגינה פתוח צו" וצשערי הגינה הסמוכין לרשות הרבים עסקינן
מדקמתי סיפא וכן חנויות הפתוחות
לרשות הרבים: פותח ונועל (ה) בפנים.
דציה שער רשות היחיד הוא וכן
כשהוא מחוץ: א"א ל"באן ו"א ל"באן
אסורין מכאן ומכאן. להמנועול
רשות היחיד הוא ואלע"פ שהמפתח
מונח עליו גזר ר' מאיר שלא יעמוד
ברשות הרבים ואלה צגינה ויעול
מפתח של רשות היחיד שמה יציאנו
אלנו לרשות הרבים או לכרמליית:
ונועל מבחוץ מכאן ומכאן פותח ונועל כאן
ובאן אין להן לא ל"באן ו"א ל"באן אסורין
כאן ובאן וכן חנויות הפתוחות לרה"ר בזמן
שהמנועול למטה מעשרה מביא מפתח
מערב שבת ומניחו באיסקופה למחר פותח
ונועל¹⁸ ומחזירו לאיסקופה¹⁶ ובזמן שהמנועול
למעלה מעשרה מביא מפתח מערב שבת
ומניחו במנועול למחר פותח ונועל ומחזירו
למקומו דברי רבי מאיר והכמים אומרים אף
בזמן שהמנועול למעלה מעשרה מביא
מביא מפתח מערב שבת ומניחו באיסקופה
למחר פותח ונועל ומחזירו למקומו או
בחלון שעל גבי הפתח אם יש בחלון ארבעה
על ארבעה אסור מפני שהוא כמוציא
מרשות צרשות מדקאמר וכן חנויות מכלל
דבאיסקופת כרמליית עסקינן האי מנועול
היכי דמי אי דלית ביה ארבעה מקום פטור
הוא ואי אית ביה ארבעה ביה לימא רבנן
אף בזמן שהמנועול למעלה מ"י מביא מפתח
מע"ש ומניחו באיסקופה למחר פותח ונועל
בו ומחזירו לאיסקופה או לחלון שעל גבי
הפתח¹⁹ והא קא מטלטל מכרמליית לרה"ר
אמר אביי לעולם דאין בו ארבעה ויש בו
לחוק ולהשלימו לר' ובהא פליגי' ד"ר"מ
סבר חוקקין להשלים ורבנן סברי אין חוקקין
להשלים אמר רב ביבי בר אביי ש"מ מהא
מתניתא תלת ש"מ חוקקין להשלים וש"מ
הדר ביה ר"מ משערי גינה ושמועת מינה
מדרבנן איתא לדרב דימי' דכ"י אתא רב
דימי א"ר יוחנן מקום שאין בו ארבעה על
ארבעה מותר לבני רשות הרבים ולבני
רשות היחיד לכתף עליו ובלבד שלא
יחליפו: **מתני'** נגר שיש בראשו

גלוסקמא רבי אליעזר²⁰ אסור ורבי יוסי²¹ מתיר
אמר רבי אליעזר מעשה בכנסת²² שבמבריא שהיו נוהגין בו היתר עד
שבא רבן גמליאל והזקנים ואסרו להן ר' יוסי אומר איסור נהגו בו ובא
רבן גמליאל והזקנים והתירו להן: **גמ'** בניטל באגודו כ"ע לא פליגי' כי פליגי
ויש בו דחוק. בתוך הדלת אצל ראש המנועול צעזעו של דלת ולהסלים ראש²³ המנועול לצרצעה:
מקום: אין חוקקין. הלכך מקום פטור צעלמא הוא: הדר ביה רבי מאיר משערי גינה.
וליעול מפתח מאיסקופת כרמליית ולהולכו דרך אירא למנועול שלמטה מעשרה ולא גזר שמה יציאנו
אלנו לרשות הרבים ושי"מ מדרבנן. דאמרי אס יש (ה) צרצעה על צרצעה אסור ליעול מפתח
מאיסקופה ולנועול צננעול שהוא מקום פטור וליטלו משס ולהניחו צחלון שהוא רשות היחיד
לחלון שהוא רשות היחיד על ידי הגחת מקום פטור: איתא ד"רב דימי. דלמר וצלנד שלא יתליפו' נגר.
שמוצין אותו צחור צצאיסקופה לנעול הדלת: שיש בראשו גמולתו. שרששו עצה ורואי לצנכא לכחוש
ולשחוק צו פלפלין ואפילו הכי דתורת כלי עליו ר"ח אסור אלא אס כן קשור ותלוי גדלת כדמפרש צנמרא:
ורבי יוסי מתיר. דמותר כלי עליו משום גלוסקמא ולא מיחו צכונה: **גמ'** בניטל באגודו.
כשהוא קשור ותלוי צנכל של קיימא ורואי לטלטלו על ידי אותו חבל ואינו נפסק צידים:
בו"י ע"מא א"א פליגי. דשרי דכין דקשור ותלוי יפה מוכחא מלמא דלנועול קאי ולא מיחו צכונה:
כשאין

דלג ליתנו דקא מעיל מרשות הרבים לרשות היחיד ואפי' למישי ואלהה צשבת [לפ"ל ט.]. דרבנן היא דלילו
היונה ליכא צעדינ' עקריה מרשות זו והנה לרשות זו והסא עקריה מנה"י גמורה והנהה למקום פטור ועקריה
ממקום פטור והנהה לרה"ר גמורה [לפ"ל טז.].

(א) ע"י תוס' לעיל פט:
ר"ע (ב) [לעיל א]: גל:
גמ (ג) ק. יומא ט"א:
זמא ט: תליל ט. עו.
פ"ה [טז, טז] (ד) לעיל לב.
ה) ד"ה ט"ו (א) ע"י ברבבד
ש"א (ב) (מהרש"א).
ז) [ע"פ מוס' פמח"ס קד
נא. ד"ה א' אה"ל].

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה פותח
ונועל מבפנים וכו'
כשהוא מבחוץ הס"ד:
(ב) ד"ה למחר פותח
הוא וכו' עומד ברשות
הרבים ומטלטל כ"ל
ותיבת "ועל האיסקופה"
נמחק: (ג) ד"ה
למחר פותח ונועל וכו'
למנועול קא מפיק:
(ד) ד"ה ו"ש"מ מדרבנן
למחר אס יש בחלון
ארבעה: (ה) תוס' ד"ה
כי פליגי וכו' אי נמי
סיפא להו כר' יהודה:

הנהגות וצינונים

[א] "פתח" ליתא בדפוס
שאלוניקי. וכן ליתא
בכמה ראשונים. ויש
גורסים "פתחי" ואינם
גורסים "שערי". ר"ף
שערי פתחי גינה:
[ב] פותח ונועל בו (דפוס
שאלוניקי). וכן בסמון:
[ג] "א לחלון שעל גבי
הפתח" ליתא בדפוס
שאלוניקי. וכן ליתא
בראשונים ובכתיב:
[ד] צ"ל אצטור (גאון
יעקב, רש"י, ר"קס
ע"ש): [ה] בדפוס
הבכתיב: ונתן
הבכתיב: ונתן
שאלוניקי נוסף דשרי.
וכ"ה בכמה ראשונים
הגהת ריב"ח על הפסק
הנקודה אחר "דשרי"
(דק"ס): [ו] פותח ו"ל
(א"ר) ורש"י על הרי"ף
ובת"י: [ז] צ"ל כנינה
(הגהת ריב"ח על רש"י
בבב"י כ"י גינה: [ח] כ"ס א
מדוייקים מחק כל
הדבור ואמת שרשי
מפרש אח"כ לחיך והוא
לשון ראשון של צקונטרס
והור בו רש"י כאשר
פירושו התוספות
(מהרש"ל). וע"י א"ר ס'
רח: [י] בדפוס שאלוניקי
ירושלמי רותב
המנועול" וכ"ה בר"ח
וברש"י על הרי"ף:
[יא] ש"ל מ"ז (גליון).
והכתב בצדו כ"ס א' אינו
הוא לשון ראשון של
צקונטרס: [יב] "סיפא נמי"
ליתא בדפוס (עד דפוס
בדפוס): [יג] בדפוס
נוסף "ברשות הרבים"
(השמיטתו) בדפוס
כ"ס א' (הג"ה)
דברי מהרש"ל:
[יד] צ"ל א"ה (דפוס)
שהיו למטהש"ל ולב"ח,
ולא הוצרכו להגיה
כסמון): [טו] דפוס
עומד על האסקופה
ברשות הרבים מטלטל.
ומהרש"ל הגיה לכפוננו,
וע"י דק"ס:

